

*„Krisztus lakjék szívetekben
a hit által...!” (Ef 3,17)*

Május 16-án konfirmált fiataljaink

Balról jobbra hátsó sor: Turi Balázs, Gonda Bence, Vekerdi János, Papp Sándor,
Lakatos Benjámin, Balogh Levente, Bódor Tamás, Asztalos Ákos

Balról jobbra középső sor: Hodossi Márk, Dobi Gréta, Győri Krisztina, Körmendi
Teréz, Kálmán Illés, Petrov Andrea, Rácz Adél, Tabaka Zita, Kiss Ármin

Balról jobbra első sor: Deli Kincső, Csige Dóra, Barta Viola, Püskiné Szécsi Judit,
Püski Lajos, Kovács Eszter, Major Aliz, Papp Vivien

Csoportjaiban élő gyülekezet – Kismamakör

Kismamák, nagymamák... és akik őket azzá teszik

Szerda délelőttönként a gyülekezet három generációja érkezik a gyülekezeti terembe 9-kor..., fél 10-kor..., 10-kor, s van, hogy még később. Nagymamák (ők a pontosak), kismamák és velük a gyermekek. A hektikus érkezés is ennek a korszaknak a sajátja, leckénk, hogy már az eljutás tényét is értékelni tudjuk. A kismamakörös szerdák értékét leginkább akkor érezzük, ha a betegségek otthon tartanak minket. Akkor nagyon tudnak hiányozni. Hisz szerdai vasárnapok ezek nekünk.

A teremtésre való rácsodálkozás lehetősége soha ilyen intenzív, a változás semmikor nem ennyire szembeütő: nemrég még pocakban volt, és már forog, már kúszik, már mászik, kúszik-mászik, már áll, már, már, már... S bármennyire magával ragadó a folyamat, a mindennapok menetében tudatosítás nélkül sok minden felett lehet elsiklanunk; túlélésre – s nem megélésre, átélésre – játszunk. Ennek a tudatosító megállásnak a lehetőségét kapjuk meg hétről hétre a Kismamakörben. A felszusszanását, hogy tényleg megvalósulhasson a rácsodálkozás. Hogy a testi-lelki igények kielégítésének szolgálatában meg ne fáradjunk. Hogy szó szerint egymás hite által épülhessünk. Hogy ötgyermekes, négygyermekes, háromgyermekes, kétgyermekes, egygyermekes édesanyák tapasztalatai cserélődhessenek, adódhasanak össze.

Nagyon hasznosak tudnak lenni ezek a „nálatok is?”-felismerések. Judit né-

nitől tudjuk, hogy az az édesanya, akinek csupán két keze van, testi fogyatékos. Ezzel a fogyatékossgal viszont együtt kell élni, s ez csak

fontossági sorrendet tartva lehetséges. És természetesen azzal a hittel, hogy hajszálra pontosan annyi erőt kapunk, amennyi elegendő. A látszatja-nincsmunkafolyamatok erdejében jó tudnunk azt, hogy Isten minden lépésünket, pelenkázásunkat, öltöztetésünket (újrapelenkázásunkat, átöltöztetésünket), elindulásunkat, mosásunkat, mosogatásunkat, minimálisra csökkentett vasalásunkat és minden egyebünket vigyázza, hordozza. És ad nekünk lehetőséget, hogy gyermekeinktől tanulhassunk.

Egy remek könyv kezdő sorát idézem: „Csodálatos szülő voltam, mielőtt gyermekeim születtek volna.” Ennek a mondatnak az alázatát is magunkénak tekintjük, hisz nagy határmegtapasztalás a gyermeknevelés.

Egykori kismamakörösök intenek minket, hogy nagyon becsüljük meg ezt az időszakot, hisz az a tegnapi, amire majd holnap nosztalgiával gondolunk, MA van.

S miközben mi csereberélünk, gyermekeink mit tesznek? Kint-bent játszanak, énekelnek, gyurmáznak, olykor hozzánk is átlátogatnak, begyűrűznek a hozzájuk tartozó anyuka ölébe. A nyomtatott betű is köszönje meg a nagymamáknak, hogy ezt tehetik.

Gábor-Tóth Ildikó

Kedvcsinálónak

- Hol nyaraltál?
- Sátoraljaújhelyen.
- Te mindig olyan furcsa helyeken jársz...

Hétfőn ez a párbeszéd zajlott le a munkahelyemen. Valóban, Sátoraljaújhely nem a klasszikus nyaralóhelyek valamelyike. Kevesen töltene itt egy hetet, hacsak nem Ignác Úr üdülőjébe egyházi csendeshétre mennek. A beszélgetésünk mértékkel folytatódott, amire válaszként elmeséltem, nem is olyan furcsa ez a hely, nem is olyan furcsa, hogy 370-en vagyunk együtt. Pedig nem mindennapi dolog, hogy egy gyülekezetből tizenötödik alkalommal is ilyen sokan összegyűlhetünk. Ha nem lenne az isteni többlet, talán mindez meg sem tudna valósulni. A konfliktusok, neheztelések, egyéni siránkozások megakadályoznák, hogy ennyien együtt legyünk. A nagyerdei gyülekezeti tábornak már hagyományai vannak, el sem tudnánk képzelni azt táborgyertya, nagy túra, focibajnokság,

templomi áhítat, Láthatatlan színház, kézműves foglalkozások, „csupros atyafiak”, új ifi avatás és csobbanások nélkül. Hála legyen, hogy vannak, akik megszervezik és megvalósítják a kívülállók számára talán teljesen felfoghatatlan és mértékkel teli táborokat. Talán ezekre a kérdésekre válaszolva érezhetjük igazán, van *megtartónk*, jó az irány, *amerre tartunk*, és *összetartozunk*.

Fazakas Réka

A Szivárvány következő, bővített számában a sátoraljaújhelyi táborozásunkról számolunk be. (Szerk.)

Arcok a táborélőkészítőről

Missziológus távozott

-Dr. Bütösi János-
(1919-2010)

Dr. Bütösi János nyugalmazott püspök és teológiai professzor 90 éves korában elhunyt Amerikában. A hazai „ébredési mozgalom” egyik nagy alakja volt, akit emigrációra kényszerített a kommunista kormány 1949-ben oly módon, hogy külföldi ösztöndíjáról nem engedték haza. Ezért Amerikában volt kénytelen letelepedni, itt működött, mint lelkész, majd püspök és professzor. A rendszerváltáskor sietett haza: segíteni. Kézbe vette a missziológia ügyét, előadásokat tartott, könyveket írt, oktatott. Gyülekezetünkben többször szolgált igehirdetéssel, vezette az angol nyelvű bibliakört, amelyből szellemileg és emberileg sokat épülhetünk. Közvetlen, barátságos stílusa, emberközeli példái, lelkigondozói vénája, bölcsessége, világlátása mély nyomot hagyott bennünk.

Egyik kedves énekét is megtanította nekünk: „Szentlélek Isten, jöjj szívünkbe, igen óhajtunk...Jöjj gyámolító, jöjj vigasztaló, jöjj mennyei társ, hogy a bús árvaságból kiválts...Jöjj égi erő, jöjj lelkesítő, jöjj szent, tiszta láng, tüzet fogjon e fásult világ!”

Dr. Kálmánchey Márta

Papp Irma Judit

(1920 - 2010)

Az egykori kabai lelkipásztor lánya, rokonok nélkül maradva, néhány éve gyülekezetünknek adományozta lakását és a kis üdülőjét, azzal, hogy Református Szeretetotthonban való elhelyezését segítsük és folyamatosan látogassuk élete utolsó esztendeiben. Köszönet Daróczi Sándorné Évának, Diakóniai Bizottságunk elnökének és segítőinek a rendszeres, hűséges látogató szolgálatért.

Gyülekezeti házunk bővítési költségeinek közel egyharmadát ebből az ajándékból tudtuk kifizetni, így Irma néni hozzájárult ahhoz, hogy a „jövő nemzedéknek” a kibővített épületben hirdettessék az Isten Igéje.

Hálaadással emlékezünk életére a temetésen elhangzott Igével:

„Az Úrnak az én Uramnak nagy tetteit hirdetem, egyedül a te igazságodat emlegetem. Istenem te tanítótál ifjúkorom óta, mindmáig hirdetem csodáidat. Istenem ne hagyj el késő vénségemben sem, míg csak hirdethetem hatalmadat, nagy tetteidet a jövő nemzedéknek.” (Zsolt 71,16-18)

Átriumban

Konfirmáció

Konfirmációi áldás

Köszönjük Istenünk, hogy a mai napon a gyülekezet előtt állva mi is bizonysgot tehattunk.

Kérünk, hogy Szentlelked által erősítsd meg ébredő hitünket.

Add, hogy a gyülekezet befogadjon minket, hogy mi is teljes érvényű tagjaivá válhassunk; s egyszersmind áldd meg és óvd ezt a közösséget.

Tartsd meg lelkipásztorainkat és mindenkit, akik fáradtságos munkájának köszönhetően a konfirmációi órák során sok mindent megtanulhattunk Igédről és egyházunkról, és segíts őket, hogy tanítói feladatukat továbbra is el tudják látni.

Add a gyülekezetünk további lelki épülését az ő útmutató munkájuk segítségével. Segíts minket is, hogy meg tudjunk maradni a hitünkben és az általad számunkra kijelölt úton.

Kérünk Mennyei Atyánk, hogy ne feledkezzünk meg a mai napon tett fogadalmunkról, hogy meg tudjuk harcolni a hit nemes harcát és meg tudjuk ragadni az örök életet, amelyre te elhívattál minket.

Ámen.

Kovács Eszter

Vakációs gyerekhét

Legyetek olyanok, mint a kisgyermek

Amikor a Keresztyén Szülő (a továbbiakban: KSz) már legalább századszorra könyörög édes gyermekének, hogy üljön végre oda a vacsorához / kapcsolja ki a számítógépet / hagyja abba húga macerálását; nos, akkor úgy gondolhatja, Jézus nem nézett körül a rokonság porontyai között, mielőtt azt mondta, hogy *„ha meg nem tértek, és olyanok nem lesztek, mint a kisgyermek, nem mentek be a mennyek országába”* (Mt 18,3). KSz hajlamos úgy vélni, hogy Jézus is a neveléstörténet azon naiv vonulatához tartozik, amely Rousseau gondolkodásában érte el tetőfokát. A francia filozófus bosszantóan életszerűtlenül azt feltételezte, hogy a gyermekek természetüktől fogva jók, és a felnőttek csak nosztalgikus vággyal ábrándoznak arról, hogy valaha ők is ilyenek voltak. A beavatottak (értsd: gyermek nevű élőlénnel legalább három órára összezárt egyének) azonban jól tudják, kristálytisztá gyermeki tekintetet csak giccses akvarelleken lehet látni. De valóban azt gondolta Urunk is, hogy a gyermekek eredendően ártatlanok? Tényleg azt szerette volna, hogy a felnőttek ilyené váljanak?

Annával akkor kezdtünk töprengeni azon, hogy miben is akarhatunk a gyermekekhez hasonlítani, amikor kisfiunknál beköszöntött a „gepárdos korszak”. Nem tudjuk, hogyan kezdődött, de egyszerre áthatotta minden pillanatunkat. Mindig a gepárdokhoz lapoztunk az állatos könyveinkben; kizárólag gepárdos természetfilmeket néztünk; felvásároltuk az összes plüss és műanyag gepárdot; a nyíregyházi állatkertben annyi időt töltöttünk a gepárd ketrecénél, mint a többi élőlényénél összesen; a nagyvárosi életben előforduló összes

fekete foltot rendszereztük aszerint, hogy mennyire hasonlít a nagymacska pöttyeihez; és minden elénk kerülő mozgó test sebességének referenciájaként a gepárd maximális futóteljesítményét tekintettük. A gepárdszenvedély idején nem lehetett egy beszélgetésbe vagy olvasásba önfeledten belemerülni, mert bármely pillanatban áldozatokká válhattunk a lesből ránk rontó gepárdgyermekünk karmai között, akár az óvatlan Thomson-gazellák. Annyira mélyen áthatotta gondolkodását, hogy amikor a húsvéti istentiszteleten az úrvacsorázókat figyeltük a karzatról, így foglalta össze a szentség általam fejtegetett teológiai értelmezését: „Igen, a reggelinél én is ettem retket, az Krisztus teste, a vére meg a bodzaszörp. De közben nem a keresztre, hanem a gepárdokra gondoltam.”

Az elmúlt hónapok alatt, gyakorló gepárdszülőként lassan mi is felismertük, amit Jézus sokkal jobban tudott nálunk. A kisgyermek követendő tulajdonsága, hogy *egy ügyűek*. Abban az értelemben, hogy egyszerre csak egyetlen ügyre képesek figyelni, minden érzékszervükkel erre koncentrálni. Jó tanulság ez számunkra: ha mi is ennyire tudnánk ragaszkodni Istenhez és az ő dolgaihoz, akkor valóban olyanok lennénk, mint amilyenek Jézus szeretne látni minket.

Dr. Fazakas Gergely

Utóirat: Nemrég valami rádöbbsentett minket, hogy mégse legyünk mindenben olyanok, mint a gyermekek. Egyik nap, átmenet nélkül beköszöntött kisfiunknál a „cápas korszak”. Mi ne forduljunk el Istentől, ahogyan ők szokták - meglepően könnyen – elengedni az addig rajongott játékot.

Keresztrejtvény

I	Az első gyerek	Csokonai műzsája		Kettőzve légy!	Magot szór ón	Szél		Magam
II	A					Evangé- lista		Dísz
Istentől kapott képesség								S
ILY betűi !				Orvos- nál mond- juk	Virág	Fr. kato- nai sapka Kiabá- lás		3. koor- dináta Pesti Műsor
1000- szeres								
Ígéret földje		Krisztus tette		 homo! Pilátus mondta				Zorro jele
Méter		Kecske beszéd		Tár				Sapka ellenző közepe!
Úgy legyen						-finé: csalás Otthon		
Remény- ségünk								Nitrogén
Pál munka- társa / sas/						Lengyel scifi író Beszédűt		
Sugár		Keresz- tül				Hélium		
		Emelőgép kezelő				Nem léte		
Féktelen ló közepe!				H --- svájci segély- szervez.		Puha		
Hajó fara				Virágos bokor Gyom Gabona				
Ábrahám felesége (ékezet hiba)					Rabló	Na látod		
Küzde- lem	Sérülés				Édes- apától			

MEGFEJTÉS: I, II; RÉSZLET JÉZUS TANÍTÁSÁBÓL (Mt 7.) Készítette: Örvös Csaba

„Üljatok meg lelketekben és elmétekben, öltsetek fel az új embert...!”
(Ef 4,23-24)

Hírek

♦ **Templomkerti találkozó** lesz testvéri beszélgetésre, közösségépítésre **augusztus 8-án**, vasárnap délután 16.00 órától (üdítő, sütemény, gyümölcs hozható). Bördísműves foglalkozást is tartunk gyermekeknek és felnőtteknek. Rossz idő esetén is a teljes programot megtartjuk az átriumban és a termekben.

♦ **Úrvacsorai előkészítő istentiszteletek** lesznek **szeptember 8-11**, szerda-szombat este 6 órakor.

♦ **Úrvacsorás istentiszteletek** lesznek **szeptember 12-én**, vasárnap fél 9 és fél 11 órakor.

Személyi változás

Kóczyán Viktória július 31-én befejezte gyakorló, segédlelkési évét gyülekezetünkben. *Szilágyi Krisztina*, a Debreceni Református Hittudományi Egyetem VI. éves hallgatója pedig augusztus 1-től kapott egy gyakorló évre segédlelkési kirendelést gyülekezetünkbe. *Bertha Zoltán* – az eddig Berényiné Csinády Melinda által betöltött munkakörbe – augusztus 1-től kapott kirendelést gyülekezetünkbe püspök úrtól. Legyen Urunk áldása az új munkatársainkon.

Szivárvány –

a Debrecen-Nagygyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 450 példányban
17. évfolyam 8. szám Megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917
Gyülekezeti honlapunk címe: www.refnagyerdo.hu

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Aug. 8. Beeri Barnabás zongorázik

Aug. 15. Szabados-Szabó Bernadette énekel

Aug. 22. Versánszky Ildikó hegedül,

Karasszon Dezső orgonál

Aug. 29. Vadász Attila orgonál

Szept. 5. Szotyori Nagy Gábor orgonál

Imádkozzunk...

- ♦ a gyülekezet lelki épüléséért,
- ♦ tagjaink nyári lelki töltődéséért,
- ♦ az új lelkési munkatársakért,
- ♦ adjunk hálát a táborért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a *Szivárvány* is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

E-mail: refnagyerdo@gmail.com

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül